Lietas arhīva Nr. A42-01689-19/20
ECLI:LV:ADRJRIT:2019:1017.A420178618.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 17.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese M.Romanova,

piedaloties pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pilnvarotajiem pārstāvjiem zvērinātam advokātam Aivaram Lošmanim un zvērināta advokāta palīdzei Andai Staltmanei, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/ un trešo personu /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Andrejam Strautiņam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA /Nosaukums A/ pieteikumu un /pers. G/ un /pers. H/ pieteikumu par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2018.gada 25.janvāra lēmuma Nr.1-5/14 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 14.decembrī trešā persona /pers. D/, noslēdzot pirkuma līgumu ar pieteicējas SIA /Nosaukums A/ (turpmāk – arī sabiedrība) dalībniekiem /pers. B/ un /pers. C/, iegādājās 34 657 sabiedrības kapitāla daļas. Pamatojoties uz minēto pirkuma līgumu, /pers. D/ vairākkārt vērsās pie sabiedrības valdes ar paziņojumu ieraksta izdarīšanai dalībnieku reģistrā.

Ņemot vērā, ka sabiedrības valde neizdarīja attiecīgu ierakstu dalībnieku reģistrā, /pers. D/ vērsās vispārējās jurisdikcijas tiesā. Ar Zemgales apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2015.gada 26.augusta spriedumu CA-212/15/-7 (turpmāk – Spriedums) pieteikums apmierināts, uzliekot pienākumu sabiedrības valdei izdarīt ierakstu dalībnieku reģistrā un iesniegt komercreģistra iestādei pieteikumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā par 34 657 kapitāla daļu atsavināšanu /pers. D/ viena mēneša laikā no Sprieduma spēkā stāšanās dienas. Spriedums stājies spēkā 2016.gada 14.jūlijā.

Ievērojot to, ka sabiedrība nepildīja tai ar Spriedumu uzlikto pienākumu, /pers. D/ 2017.gada 7.novembrī vērsās Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā (turpmāk – reģistrs) ar paziņojumu par ieraksta izdarīšanu dalībnieku reģistra nodalījumā, cita starpā pievienojot Spriedumu.

Ar reģistra valsts notāra 2017.gada 4.decembra lēmumu Nr.6-12/161208 (turpmāk – sākotnējais lēmums) nolemts sastādīt un pievienot 2017.gada 4.decembra dalībnieku reģistra nodalījumu Nr.4 sabiedrības reģistrācijas lietai, norādot trešo personu /pers. D/ kā sabiedrības 49 311 kapitāla daļu īpašnieci.

Pieteicēji apstrīdēja sākotnējo lēmumu *(lietas 3.sēj. 132.-138.lapa)*.

[2] Ar reģistra galvenā valsts notāra 2018.gada 25.janvāra lēmumu Nr.1-5/14 *(lietas 1.sēj. 16.-22.lapa)* (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Sabiedrības valdei bija pienākums izdarīt ierakstu dalībnieku reģistra nodalījumā un iesniegt reģistram pieteikumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā par kapitāla daļu atsavinātājiem piederošo sabiedrības kapitāla daļu atsavināšanu kapitāla daļu ieguvējai viena mēneša laikā no Sprieduma spēkā stāšanās dienas. Tāpat no 2017.gada 10.novembrī reģistrā saņemtā /pers. D/ paziņojumam par sabiedrības kapitāla daļu ieraksta izdarīšanu dalībnieku reģistrā pievienotā pieprasījuma sabiedrības valdei par dalībnieku reģistra nodalījuma sastādīšanu redzams, ka kapitāla daļu ieguvējas pilnvarotais pārstāvis 2016.gada 8.augustā ir vērsies sabiedrībā ar lūgumu ierakstīt kapitāla daļu ieguvēju kā dalībnieci sabiedrības aktuālajā dalībnieku reģistra nodalījumā saskaņā ar Spriedumā noteikto.

No 2017.gada 23.novembrī reģistrā saņemtās sabiedrības atbildes uz informācijas pieprasījumu secināms, ka sabiedrības valde nav izdarījusi ierakstu dalībnieku reģistra nodalījumā vai cēlusi motivētus iebildumus par ieraksta izdarīšanu. Tāpat no atbildes secināms, ka sabiedrības valde negrasās sastādīt dalībnieku reģistra nodalījumu arī pēc informācijas pieprasījuma saņemšanas. Līdz ar to izpildās otrais no iepriekš minētajiem kritērijiem - konstatējama sabiedrības valdes bezdarbība, neizdarot ierakstu dalībnieku reģistra nodalījumā un neiesniedzot komercreģistra iestādei jauno dalībnieku reģistra nodalījumu.

[2.2] Apstāklis, ka Spriedumā nav norādīts kapitāla daļu skaits pēc pamatkapitāla denominācijas, tostarp kapitāla daļu kārtas numuri un nominālvērtība, nav uzskatāms par pamatotu iemeslu, lai reģistrs atteiktu sastādīt dalībnieku reģistra nodalījumu valdes vietā, jo no Sprieduma satura skaidri secināms, ka kapitāla daļu atsavinātāji atsavinājuši kapitāla daļu ieguvējai visas sev piederošās kapitāla daļas sabiedrībā. Turklāt kapitāla daļu kārtas numuri un kapitāla daļas nominālvērtība obligāti norādāma tikai dalībnieku reģistra nodalījumā, atbilstoši Komerclikuma 187.pantā noteiktajam, nevis Spriedumā.

[2.3] Likumdevējs ir tieši noteicis, ka ar dalībnieku lēmumu nevar noteikt ierobežojumus daļu atsavināšanai, ja daļa tiek pārdota, līdz ar ko pieteicēju argumenti, ka sabiedrības dalībnieku sapulce un valde nav devusi piekrišanu kapitāla daļu atsavinātājiem atsavināt kapitāla daļas, nav pamatots.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts sabiedrības pieteikums *(lietas 1.sēj. 3.-10.lapa),* kas pamatots ar turpmāk minēto.

[3.1] Reģistrs veicis nepilnīgu lietā piemērojamo tiesību normu gramatisko, sistēmisko un teleoloģisko interpretāciju, nepamatoti bez ievērības atstājot *Euro* ieviešanas kārtības likuma, Padomes 1998.gada 3.maija regulas (EK) Nr.974/98 par *euro* ieviešanu („*Euro* ieviešanas regula") un Padomes 1997.gada 17.jūnija regulas (EK) Nr.1103/97 par dažiem noteikumiem attiecībā uz eiro ieviešanu („*Euro* ieviešanas kārtības regula") normas, kas regulē *euro* ieviešanas kārtību un gadījumus, kuros piemērojams tiesisko instrumentu nepārtrauktības princips, Civilprocesa likumā un likumā „Par tiesu varu" ietvertās normas, kas noteic sprieduma saistošo spēku, kā arī likumā „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" ietvertās normas. Tā

rezultātā reģistrs ir pārkāpis tā kompetences robežas, vienlaikus nepamatoti iejaucoties tiesu varas kompetencē.

[3.2] Ņemot vērā, ka Spriedums taisīts vairāk nekā pusotru gadu pēc *euro* ieviešanas dienas (2014.gada 1.janvāra) un tā rezolutīvā daļa nesatur nekādas atsauces uz latiem, tiesisko instrumentu nepārtrauktības princips nepamatoti attiecināts uz izskatāmo gadījumu.

[3.3] Likuma „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" 14.panta pirmās daļas 5.punkts noteic, ka, izskatot iesniegtos dokumentus, reģistra valsts notārs pārbauda, vai dokumentā, kuru reģistrē (pievieno lietai) vai uz kura pamata izdara ierakstu komercreģistrā, ietverto ziņu un noteikumu apjoms un saturs atbilst normatīvajiem aktiem un citiem reģistrācijas lietā esošajiem dokumentiem. Minētās normas nepiešķir reģistram tiesības jebkādā veidā interpretēt vai grozīt tiesas nolēmuma rezolutīvo daļu, bet gan tikai pārbaudīt, vai dokumentā ietvertās ziņas atbilst normatīvajiem aktiem un citiem reģistrācijas lietā esošajiem dokumentiem.

[3.4] Ne sākotnējā lēmumā, ne pārsūdzētajā lēmumā nav norādīta neviena norma, kas piešķirtu reģistram tiesības nepildīt Spriedumu, kas stājies likumīgā spēkā, izlemt ar Spriedumu neizlemtus prasījumus vai pielāgot (aktualizēt) Spriedumu un/vai tā rezolutīvajā daļā norādītās ziņas to ierakstīšanai reģistra vestajā komercreģistrā.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēju /pers. G/ un /pers. H/ pieteikums *(lietas 2.sēj. 3.-8.lapa),* kas pamatots ar turpmāk minēto.

[4.1] No pieteikumā minēto Komerclikuma normu kopuma secināms, ka pamatkapitāla denominācija var notikt vienīgi tad, ja kapitālsabiedrības dalībnieki savā starpā ir vienojušies par statūtu grozījumiem, un lēmumu par to ir pieņēmusi dalībnieku sapulce kā kapitālsabiedrības pārvaldes institūcija. Savukārt pamatkapitāla pārrēķināšana, ko veic reģistrs, nav uzskatāma par pamatkapitāla denominmāciju, bet tikai par matemātisku pamatkapitāla pārvēršanu no latiem uz *euro*.

[4.2] Noteikumi par tiesisku instrumentu nepārtrauktību neattiecas uz tiesiska instrumenta izpildi uz kapitāla daļām, ja ir notikusi daļu denominācija, jo nepārtrauktības princips attiecināms uz valūtas vienībām jeb naudu, nevis uz naudā novērtējamām tiesībām; tāda nepārtrauktības principa piemērošana ir pretrunā ar privātpersonu gribas izteikumu un institucionālās vienības lēmumu pieņemšanas autonomijas principiem, kas ir pretēji Regulas (EK) Nr.1103/97 3.pantā atrunātajam, ka *euro* ieviešana [...] neatbrīvo no attiecīgo tiesisko instrumentu izpildes, bet šis noteikums neattiecas uz to, par ko puses varētu būt savstarpēji vienojušās.

[4.3] Ne likums „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru", ne jebkāds cits normatīvais akts nepiešķir reģistram tiesības tulkot izpildāmu spriedumu. Spēkā stājušās sprieduma izskaidrošana var notikt tikai civilprocesa ietvaros, un to var izdarīt vienīgi tiesa, kas ir taisījusi spriedumu.

[4.4] Pārsūdzētā lēmuma argumentācija neatbilst Komerclikuma normām par kapitāla daļu uzskaiti, un *Euro* ieviešanas kārtības likuma un Padomes regulu, uz kurām minētais likums satur atsauces, normām par tiesisku instrumentu nepārtrauktības principa piemērošanu.

[5] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā *(lietas 3.sēj. 6.-8.lapa)* reģistrs pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto. Papildus norādīja, ka likumdevējs ir paredzējis divus gadījumus, kādos iespējama kapitāla daļu atsavināšana, taču tikai „piespiedu" atsavināšanas gadījumā reģistram ir piešķirtas tiesības pārņemt valdes funkcijas. Citiem vārdiem, likumdevējs *expressis verbis* noteicis, ka reģistram jānodrošina kapitāla daļu ieguvēja tiesību aizsardzība un valsts varas pārstāvja izdotā lēmuma izpilde, taču reģistra iesaisti „labprātīgas" daļu pārejas gadījumā likumdevējs nav paredzējis. Secīgi reģistram bija pamats izdarīt slēdzienu no mazākā uz lielāko - ja likumdevējs piešķīris reģistram zināmas tiesības maznozīmīgākam dzīves notikumam dzīves gadījumam (reģistra tiesības pārņemt valdes funkciju vest dalībnieku reģistra nodalījumu), tad šādām tiesībām vēl jo vairāk jāattiecas uz nozīmīgākiem dzīves gadījumiem (papildus pārkāpj arī daļu atsavinātāja tiesības, kā arī ignorē tiešu vispārējās jurisdikcijas tiesas rīkojumu veikt izmaiņas dalībnieku reģistra nodalījumā). Līdz ar to reģistram atbilstoši Administratīvā procesa likuma 17.panta otrajā daļā noteiktajam, konstatējot tiesību sistēmā nepilnību, ir tiesības šo nepilnību novērst, lietojot analoģijas metodi. Reģistrs, konstatējot, ka nepastāv cits efektīvs līdzeklis tiesiskās situācijas risinājumam, pieņēma lēmumu sastādīt aktuālo dalībnieku reģistra nodalījumu un pievienot to sabiedrības reģistrācijas lietai, cita starpā piemērojot analoģiju.

Komerclikuma 187.[1]panta 3.[1]daļā noteikts, ka paziņojumam pievienojams dokuments, „uz kura pamata daļas iegūtas". Tādējādi likumdevējs, ņemot vērā „piespiedu" atsavināšanas specifiku, proti, ka ne vienmēr publiskas varas pārstāvim ir pieejama informācija par atsavināto daļu kārtas numuriem (nav pieejams pēdējais dalībnieku reģistra nodalījums vai tāds nav sastādīts), ir noteicis, ka reģistrā iesniedzams dokuments, kas pamato ieraksta dalībnieku reģistrā izdarīšanu (daļu piederības faktu). Līdz ar to apstāklis, ka Spriedumā netika norādīti kapitāla daļu kārtas numuri, nav uzskatāms ne par neatbilstību Komerclikuma 187.[1]panta 3.[1]daļas izpratnē, ne pamatotu iebildumu, lai Sabiedrības valde vai reģistrs atteiktos sastādīt aktuālo dalībnieku reģistra nodalījumu.

[6] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā *(lietas 3.sēj. 148.-156.lapa)* trešās personas /pers. B/, /pers. C/ un /pers. D/ pieteikumus neatzīst un lūdz tos noraidīt, pievienojoties pārsūdzētajā lēmumā ietvertajai argumentācijai.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pārstāvji pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

Tiesas sēdē atbildētājas pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Tiesas sēdē trešo personu pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un rakstveida paskaidrojumā minētajiem argumentiem.

Pieteicēji /pers. G/ un /pers. H/ uz tiesas sēdi nav ieradušies, 2019.gada 23.augustā tiesā saņemta pieteicēja /pers. G/, kurš vienlaikus ir pieteicējas /pers. H/ pilnvarotais pārstāvis, vēstule, kurā viņš informēja tiesu, ka nevarēs ierasties uz tiesas sēdi sakarā ar gūto traumu un lūdza izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes.

Tiesa, uzklausot procesa dalībnieku viedokli, uzskatīja par iespējamu izskatīt lietu bez pieteicēju /pers. G/ un /pers. H/ klātbūtnes.

Motīvu daļa

[8] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[9] Komerclikuma 187.[1]panta pirmā daļa paredz, ka paziņojumu ieraksta izdarīšanai dalībnieku reģistrā sabiedrībai iesniedz persona, par kuru ieraksts izdarāms. Komerclikuma 187.[1]panta otrā daļa paredz, ka daļas atsavināšanas gadījumā daļas ieguvējs un atsavinātājs iesniedz kopīgu paziņojumu, ar kuru apliecina daļas nodošanu, vai tā darījuma akta oriģinālu vai notariāli apliecinātu kopiju, ar kuru daļas tiek nodotas. Saskaņā ar Komerclikuma 187.[1]panta trešo daļu paziņojumu sabiedrībai iesniedz daļas ieguvējs, ja daļas: iegūtas mantojumā; iegūtas ar spēkā stājušos tiesas spriedumu; atsavinājis zvērināts tiesu izpildītājs, pildot amata darbības; atsavinājis maksātnespējas procesa administrators, pildot amata darbības; iegūtas,

izlietojot komercķīlu. Saskaņā ar Komerclikuma 187.[1]panta sesto daļu valdei ir pienākums izdarīt ierakstu dalībnieku reģistrā vai celt motivētus iebildumus pret ieraksta izdarīšanu ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc tam, kad tā saņēmusi paziņojumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā ierakstāmajās ziņās. Valde atsaka ieraksta izdarīšanu dalībnieku reģistrā, ja daļu atsavināšana vai iegūšana notikusi pretēji likumam vai dibināšanas dokumentiem vai ja no sabiedrībai iesniegtajiem dokumentiem nav skaidri un nepārprotami redzama daļu pāreja. No Komerclikuma 187.[1]panta astotās daļas izriet, ka, ja šā panta trešajā daļā minētajā gadījumā valde likumā noteiktajā termiņā un kārtībā neizdara ierakstu dalībnieku reģistrā vai neiesniedz komercreģistra iestādei jauno dalībnieku reģistra nodalījumu, daļas ieguvējs var iesniegt paziņojumu komercreģistra iestādei. Paziņojumam pievieno šā panta 3.[1]daļā minēto dokumentu un paziņojumā apliecina, ka ir iesniegts paziņojums valdei par daļas atsavināšanu, norādot datumu, kurā paziņojums valdei iesniegts.

Tātad, lai reģistrs varētu sastādīt aktuālo dalībnieku reģistra nodalījumu, pamatojoties uz kapitāla daļu ieguvēja paziņojumu, reģistram sākotnēji ir jākonstatē divi priekšnoteikumi, proti, persona, kas iesniegusi paziņojumu, ir ieguvusi konkrētās sabiedrības kapitāla daļas, un sabiedrības izpildinstitūcijas bezdarbība.

Attiecībā uz sabiedrības izpildinstitūcijas bezdarbību tiesa norāda, ka tā ir konstatējama, ja izpildinstitūcija neizdara ierakstu dalībnieku reģistra nodalījumā vai neceļ motivētus iebildumus pret ieraksta izdarīšanu ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc paziņojuma saņemšanas. Tādējādi sabiedrības pārvaldes institūcijas bezdarbība konstatējama, ja sabiedrības valde nosūta informāciju reģistram par to, ka tā nav veikusi ierakstu vai cēlusi motivētus iebildumus par ieraksta izdarīšanu dalībnieku reģistra nodalījumā un neplāno to darīt, pamatojoties uz kapitāla daļu ieguvēja paziņojumu, kā arī tad, ja sabiedrības valde šādu informāciju nesniedz vispār.

Attiecībā uz paziņojumu par konkrētās sabiedrības kapitāla daļu iegūšanu tiesa norāda, ka Komerclikuma 187.[1]pantā reglamentēta kārtība, kādā tiek sastādīts un reģistrā iesniegts sabiedrības aktuālais dalībnieku reģistra nodalījums. Minētā panta otrajā daļā noteiktais attiecas uz „labprātīgu" daļu pāreju, savukārt trešā daļa faktiski regulē situācijas, kad daļu pāreja notikusi „piespiedu kārtā". Proti, šajā gadījumā kapitāla daļu atsavināšana notiek ar vienpusēju - kapitāla daļu ieguvēja izteiktu piekrišanu, jo kapitāla daļu atsavinātāja gribu vai nu nav iespējams pieprasīt, jo minētā persona ir mirusi, vai pieprasīšana nebūtu adekvāta, jo atsavināšana notiek pretēji viņa gribai, piemēram, ar spēkā stājušos tiesas spriedumu. Līdz ar to secināms, ka likumdevējs ir paredzējis tikai divu veidu atsavināšanu – „labprātīgu" vai „piespiedu".

Ar grozījumiem Komerclikumā, kas stājās spēkā 2017.gada 13.jūlijā, tika paplašināta Komerclikuma 187.[1]panta trešā daļa ar gadījumiem, kad daļu atsavināšana notiek „piespiedu kārtā", vienlaikus minēto pantu papildinot ar astoto un devīto daļu, kurā noteikts, ka reģistram ir tiesības sastādīt sabiedrības aktuālo dalībnieku reģistra nodalījumu valdes vietā, ja tā nepamatoti atteikusi vai novilcinājusi izmaiņu veikšanu dalībnieku sastāvā. Lai arī Komerclikums tika ievērojami papildināts ar tiesību normām, kas aizsargā kapitāla daļu ieguvēja tiesības un nodrošina valsts varas pārstāvja izdotā lēmuma (mantojuma apliecība vai spriedums) izpildi, likumdevējs nav paredzējis tiešu regulējumu situācijām, kad kapitāla daļu pāreja ir notikusi labprātīgi, taču valde nepamatoti atsakās veikt izmaiņas, jo Komerclikuma 187.[1]panta astotā daļa ietver tikai iekšēju atsauci uz piespiedu atsavināšanas gadījumiem (Komerclikuma 187.[1]panta trešā daļa).

[10] 2006.gada 14.decembrī starp trešo personu /pers. D/ kā pircēju un trešajām personām /pers. B/ un /pers. C/ kā pārdevējiem noslēgts sabiedrības kapitāla daļu pirkuma līgums, kā rezultātā /pers. D/ ieguva savā īpašumā 34 657 kapitāla daļas, kas kopā sastādīja 45% no sabiedrības kapitāla daļām *(lietas 3.sēj. 34.-37.lapa)*. 2007.gada 7.martā /pers. D/ kā sabiedrības dalībniece tika reģistrēta sabiedrības dalībnieku reģistrā ar 45% kapitāla daļām. Ar reģistra valsts notāra 2007.gada 15.marta lēmumu Nr.6-12/218778/3 veiktas izmaiņas sabiedrības dalībnieku reģistrā. Ar reģistra galvenā valsts notāra 2008.gada 10.janvāra lēmumu Nr.3, konstatējot, ka /pers. G/ pilnvaras pārstāvēt sabiedrību bija beigušās jau 2006.gada 10.oktobrī, tajā skaitā nebija tiesību vienpersoniski parakstīt pieteikumu reģistram par dalībnieku maiņu un reģistrēt izmaiņas dalībnieku reģistrā, reģistra valsts notāra 2007.gada 15.marta lēmums Nr.6-12/218778/3 atcelts *(lietas 3.sēj. 57.-62., 69.lapa)*. Periodā no 2008.gada 10.janvāra līdz 2011.gada 29.aprīlim sabiedrībai nebija valdes, līdz ar ko arī nebija personas, pie kuras vērsties, kas atbilstoši Komerclikuma 187.pantam iesniegtu reģistrā atkārtotu pieteikumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā. Kopš 2011.gada 29.aprīļa, kad reģistra telpās tika sasaukta dalībnieku sapulce un ievēlēta sabiedrības valde, /pers. D/ neskaitāmas reizes ir vērsusies pie sabiedrības valdes ar lūgumu veikt izmaiņas dalībnieku reģistrā, bet bez panākumiem *(lietas 3.sēj. 57.-62., 69.lapa)*.

2014.gada 10.septembrī /pers. D/ cēla prasību tiesā par pienākuma uzlikšanu sabiedrības valdei izdarīt ierakstu kapitālsabiedrības dalībnieku reģistrā par 34 657 sabiedrības kapitāla daļu maiņu. Uz prasības celšanas dienu sabiedrības apmaksātais un parakstītais pamatkapitāls bija 77 016 lati, kas sadalīts 77 016 kapitāla daļās ar vienas daļas nominālvērtību viens lats. Ar Spriedumu uzlikts par pienākumu sabiedrības valdei izdarīt ierakstu dalībnieku reģistrā un iesniegt komercreģistra iestādei pieteikumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā par /pers. B/ un /pers. C/ sabiedrības 34 657 kapitāla daļu atsavināšanu /pers. D/ viena mēneša laikā no Sprieduma spēkā stāšanās dienas *(lietas 3.sēj. 16.-31.lapa)*. 2017.gada 10.novembrī reģistrā saņemts /pers. D/ paziņojums par sabiedrības kapitāla daļu ieraksta izdarīšanu dalībnieku reģistrā saskaņā ar Komerclikuma 187.[1]panta astoto un devīto daļu *(lietas 3.sēj. 9.-14.lapa)*.

No minētā izriet, ka ar Spriedumu /pers. D/ nav ieguvusi kapitāla daļas, bet gan panākusi jau iegūto kapitāla daļu reģistrēšanu dalībnieku reģistrā, kas viņai dod tiesības uz dalībnieka statusu (Komerclikuma 136.panta pirmā daļa). Proti, izskatāmajā gadījumā daļu pāreja notikusi saskaņā ar noslēgto pirkuma līgumu, kas raksturīga „labprātīgai" daļu pārejai - minētā daļu pāreja ir apstiprināta arī valsts varas pārstāvja izdotajā lēmumā, vienlaikus uzliekot sabiedrības valdei pienākumu sastādīt aktuālo dalībnieku reģistra nodalījumu, kas ir novērojama „piespiedu" atsavināšanas gadījumā.

Reģistrs arī ir atzinis, ka likumdevējs nav paredzējis tiešu regulējumu situācijām, kad kapitāla daļu pāreja ir notikusi labprātīgi, taču valde nepamatoti atsakās veikt izmaiņas. Minētais apstiprina, ka izskatāmās lietas apstākļi neatbilst nevienam no Komerclikuma 187.[1]panta trešajā daļā minētajiem gadījumiem, kā to jau ir konstatējis reģistrs. Secīgi konkrētajā lietā no lietas materiāliem, kā arī Senāta 2019.gada 22.marta lēmuma izriet, ka strīds citstarp ir par to, vai reģistrs, pieņemot pārsūdzēto lēmumu, pamatoti ir piemērojis analoģiju, un secīgi – vai reģistram bija tiesības pieņemt šādu lēmumu.

[11] Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā reģistram nebija pamata piemērot analoģiju un attiecināt Komerclikuma 187.[1]panta astoto daļu uz šā panta trešajā daļā neminētajiem gadījumiem. Šis tiesas secinājums tiek pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[11.1] Likuma robs pastāv, ja likumā, ņemot vērā tā iztulkojumu, nav ietverts pozitīvs tiesiskais regulējums, kaut arī no tiesību sistēmas viedokļa šāds regulējums ir nepieciešams. Citiem vārdiem, likuma robs ir likuma „plānam pretēja nepilnība" salīdzinājumā ar visu tiesību sistēmu kopumā. Tas, ka likumā nav ietverts kāds tiesiskais regulējums, ir tikai viena no likuma roba pazīmēm. Likums robs un „likuma klusēšana" nav viens un tas pats, jo zināma tiesiskā regulējuma neesamība likumā pati par sevi vēl nenozīmē, ka šāds regulējums objektīvi ir nepieciešams no tiesību sistēmas viedokļa. Par likuma robu nav uzskatāma arī likuma tiesībpolitiskā nepilnība. Šādu robu „aizpildīšanas" nepieciešamība pamatojas ar tādiem vērtējumiem, kuriem spēkā esošajās tiesībās (vēl) nav (pietiekams) pamatojums, tāpēc šādu nepilnību novēršana ir vienīgi likumdevēja kompetencē. Likuma robs ir atklāts, ja likumā

attiecībā uz noteiktu dzīves gadījumu grupu nav ietverts pozitīvs tiesiskais regulējums, kaut arī šādam regulējumam, ņemot vērā attiecīgā likuma „plānu" un „mērķi", bija jābūt tajā ietvertam. Atklāts likuma robs aizpildāms analoģijas ceļā *(sk. Juridiskās metodes pamati. 11 soļi tiesību normu piemērošanā. Rakstu krājums Dr.hab.iur. profesora Edgara Meļķiša zinātniskajā redakcijā. Rīga: Latvijas Universitāte, 2003, 126.-207.lpp., J.Neimanis. Ievads tiesībās, Rīga, 2004, autora izdevums, 168.-185.lpp.).*

Ņemot vērā minētās teorijas atziņas, analoģijas piemērošanai pamats ir tad, ja attiecībā uz strīdus situāciju pastāv likuma robs, un tiesai vispirms ir jākonstatē šis likuma robs.

[11.2] No 2013.gada 2.maija likuma „Grozījumi Komerclikumā", kas stājās spēkā 2013.gada 1.jūlijā, izriet, ka Komerclikums tika papildināts ar 187.[1]pantu. Tā trešā daļa noteica, ka, ja daļas iegūtas piespiedu izsolē, mantojumā vai ar spēkā stājušos tiesas spriedumu, paziņojumu sabiedrībai iesniedz daļas ieguvējs. Paziņojumam pievieno dokumentu, uz kura pamata daļas iegūtas, vai tā notariāli apliecinātu kopiju.

Komerclikums nesaturēja regulējumu gadījumiem, ja valde neiesniedz pieteikumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā komercreģistra iestādei, kaut gan 2013.gada 2.maija likuma „Grozījumi Komerclikumā" anotācijā, kas satur sākotnējo likumprojekta versiju, tika norādīts, ka šī problēma tika aktualizēta. Likumprojekta anotācijā ir norādīts, ka tā mērķis tajā skaitā ir daļas ieguvēja aizsardzība. Pēc daļas atsavināšanas saskaņā ar Komerclikuma 188.panta sesto daļu daļas ieguvējs paziņo par daļas iegūšanu sabiedrībai, iesniedzot atsavinātāja un ieguvēja kopīgu pieteikumu vai darījuma aktu. Valdei, saņemot minētos dokumentus, ir jāveic to formālās atbilstības normatīvajiem aktiem un statūtiem pārbaude, piemēram, jāpārbauda, vai ir ievērotas pārējo dalībnieku pirmpirkuma tiesības, vai ir ievēroti statūtos noteiktie īpašie daļu atsavināšanas noteikumi, un atbilstoši Komerclikuma 187.panta ceturtajai daļai ne vēlāk kā nākamajā dienā pēc tam, kad valde saņēmusi informāciju par notikušajām izmaiņām, tai ir jāveic attiecīgs ierakts dalībnieku reģistrā. Līdz ar to valdes atteikums ne vienmēr var tikt vērtēts kā nepamatots, taču, ņemot vērā, ka normatīvie akti nenodrošina pietiekami efektīvu procedūru, kā nepamatoti aizskartajam daļu ieguvējam nodrošināt savu tiesību aizsardzību un realizāciju, valdei ir dotas ļoti plašas iespējas nepamatoti novilcināt un pat neveikt daļu ieguvēja ierakstīšanu dalībnieku reģistrā, tādējādi liedzot viņam dalībnieka statusu un no tā izrietošās tiesības. Jo īpaši aktuāla minētā problēma ir gadījumā, kad daļas tiek iegūtas uz tiesas nolēmuma, mantojuma apliecības vai tiesu izpildītāja izdota izsoles akta pamata, t.i., tāda dokumenta pamata, kura izvērtējumu valdei nav pamata veikt un valdei būtu tikai jānodrošina formāla daļas ieguvēja ierakstīšana dalībnieku reģistrā *(http://titania.saeima.lv/LIVS11/SaeimaLIVS11.nsf/0/C14E036BF3FC1E7FC2257A0D00356F6C?OpenDocument#b)*. Attiecīgi arī likumprojekts „Grozījumi Komerclikumā" saturēja atsauci uz nepieciešamību papildināt Komerclikumu ar 189.[1]pantu, kas noteiktu, ka pieteikumu komercreģistra iestādei par daļas pāreju var iesniegt valde, daļas ieguvējs vai zvērināts notārs. Daļas ieguvējs var iesniegt pieteikumu, ja viņš daļas ieguvis, pamatojoties uz tiesas nolēmumu, mantojuma apliecību vai tiesu izpildītāja izdotu izsoles aktu, un zvērināts notārs iesniedz pieteikumu, ja viņš šā likuma 189.panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā nosūtījis pārējiem dalībniekiem pirkuma līguma projektu vai paziņojumu par daļas pārdošanu.

No minētā izriet, ka likumdevējs apsvēra iespēju iesaistīt reģistru kapitāla daļu reģistrācijas procesā gan kapitāla daļu piespiedu atsavināšanas gadījumos, gan arī labprātīgās atsavināšanas gadījumos, kuros piedalījās valsts notārs. Tomēr likumdevējs ir izšķīries par labu regulējumam, kas nesaturēja šādas valsts notāra tiesības, kā arī daļas ieguvēja tiesības pašam vērsties reģistrā valdes bezdarbības gadījumos.

Atkārtoti likumdevējs ir aktualizējis minēto problēmu, izstrādājot 2017.gada 16.jūnija likumu „Grozījumi Komerclikumā", kas stājās spēkā 2017.gada 13.jūlijā. Tieslietu ministrija, iesniedzot priekšlikumu likuma „Grozījumi Komerclikumā", norādīja, ka saskaņā ar Komerclikuma regulējumu sabiedrības ar ierobežotu atbildību kapitāla daļas ieguvējs iegūst dalībnieka tiesības ar brīdi, kad viņš tiek ierakstīts dalībnieku reģistrā. Atbilstoši Komerclikuma 187.panta pirmajai daļai atbilstīga institūcija par dalībnieka ierakstīšanu dalībnieku reģistrā ir valde, kura izskata saņemtos paziņojumus par daļu iegūšanu, attiecīgi veic izmaiņas dalībnieku reģistrā un jauno dalībnieku reģistra nodalījumu iesniedz arī reģistram. Šāda kārtība tiek piemērota arī, ja daļas tiek iegūtas piespiedu izsolē, mantojumā vai ar spēkā stājušos tiesas spriedumu. Proti, daļu ieguvējam ir jāiesniedz paziņojums sabiedrībai par daļu iegūšanu un valdei jāveic attiecīgās izmaiņas dalībnieku reģistrā, ierakstot jaunu ieguvēju kā sabiedrības dalībnieku. Praksē nereti ir situācijas, kad valde atsaka vai nepamatoti vilcina dalībnieku ierakstīšanu dalībnieku reģistrā, tajā skaitā arī augstāk minētajos daļu iegūšanas gadījumos. Tādējādi tiek pārkāptas gan daļu ieguvēja tiesības, gan netiek ievērota valsts varas pārstāvja izdotajā aktā (mantojuma apliecībā, tiesas spriedumā vai izsoles aktā) noteiktā daļu pāreja. Ņemot vērā minēto, ar priekšlikumiem tiek ierosināts paredzēt izņēmumu no vispārējās kārtības, kādā tiek vests dalībnieku reģistrs, un noteikt speciālu kārtību, kādā ieraksti dalībnieku reģistrā var tikt izdarīti, ja daļas iegūtas, iesaistoties valsts varas pārstāvjiem (daļas piespiedu atsavināšana), un ja valde šādā gadījumā neizdara vai nepamatoti novilcina ierakstu izdarīšanu dalībnieku reģistrā. Priekšlikumi paredz saglabāt līdzšinējo kārtību, ka, ja daļas iegūtas piespiedu atsavināšanas ceļā, daļas ieguvējam vispirms jāvēršas pie sabiedrības valdes ar paziņojumu par daļas iegūšanu. Šādā gadījumā valdei saskaņā ar Komerclikuma 187.[1]panta sesto daļu ir jāizdara ieraksts dalībnieku reģistrā ne vēlāk kā nākamajā darba dienā pēc tam, kad tā saņēmusi paziņojumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā ierakstāmajās ziņās. Jaunais dalībnieku reģistra nodalījums valdei ir jāiesniedz Uzņēmumu reģistram triju dienu laikā pēc tā parakstīšanas (Komerclikuma 187.[1]panta septītā daļa). Ar priekšlikumiem tiek ierosināts noteikt, ka gadījumā, ja valde iepriekš minētajā termiņā un kārtībā neizdara ierakstu dalībnieku reģistrā vai neiesniedz jauno dalībnieku reģistra nodalījumu reģistram, daļas ieguvējs ir tiesīgs ar paziņojumu par daļas iegūšanu vērsties reģistrā. Reģistrs, saņemot šādu paziņojumu, izdara ierakstu dalībnieku reģistrā un sastāda dalībnieku reģistra jauno nodalījumu, kura vienu eksemplāru pievieno sabiedrības reģistrācijas lietai, bet otru nosūta sabiedrībai. Tādējādi tiktu ievērota gan līdzšinējā sistēma, ka par dalībnieku reģistra vešanu atbildīga ir sabiedrības valde, gan nodrošinātas jaunā daļu ieguvēja tiesības, ja valde nepilda tai ar likumu noteikto pienākumu un neizdara ierakstu dalībnieku reģistrā. Šo kārtību ierosināts attiecināt ne tikai uz šobrīd Komerclikuma 187.[1]panta trešajā daļā minētajiem daļu piespiedu atsavināšanas gadījumiem (mantojums, spēkā stājies tiesas spriedums, piespiedu izsole), bet arī uz maksātnespējas administratora veiktu daļas atsavināšanu un komercķīlas realizāciju. Minētie gadījumi izvēlēti, jo tie visi ietver publiskās varas elementu – daļas pāreja notiek ar publiskās varas pārstāvja iesaisti. Līdz ar to, ja valde neizdara ierakstu par jauno daļu ieguvēju vai neiesniedz jauno dalībnieku reģistru nodalījumu reģistram, tā pārkāpj ne tikai jaunā daļu ieguvēja tiesības, bet arī ignorē valsts varas pārstāvja izdotu lēmumu *(https://titania.saeima.lv/LIVS12/SaeimaLIVS12.nsf/0/EBE7324170C8C732C22580DB004C0961?OpenDocument)*.

Papildus iesniegtajiem grozījumiem Saeimas deputāts Gaidis Bērziņš iesniedza priekšlikumus likumprojektam Nr.749/Lp12 „Grozījumi Komerclikumā", piedāvājot papildināt Komerclikuma 187.[1]pantu ar astoto daļu šādā redakcijā: „(8) Ja attiecībā uz daļas ieguvēju, kurš daļas ieguvis piespiedu izsolē, mantojumā vai ar spēkā stājušos tiesas spriedumu, valde likumā noteiktajā termiņā nav izdarījusi ierakstu dalībnieku reģistrā vai nav iesniegusi komercreģistra iestādei pieteikumu par izmaiņām dalībnieku reģistrā, pieteikumu komercreģistra iestādei var iesniegt daļas ieguvējs. Pieteikumam pievieno dokumentu, kas apliecina pieteikuma iesniegšanu valdei, daļas ieguvēja parakstītu sabiedrības dalībnieku reģistra nodalījumu un dokumentu, uz kura pamata daļas iegūtas, vai tā notariāli apliecinātu kopiju. Pieteikumā daļas ieguvējs apliecina, ka ir ievēroti šā likuma un sabiedrības statūtu noteikumi par daļas atsavināšanu." G.Bērziņš norādīja arī pamatojumu minētajiem priekšlikumiem. Proti, sabiedrību ar ierobežotu atbildību kapitāla daļas ir civiltiesiskās apgrozības priekšmets - tās var atsavināt, ieķīlāt pēc komercķīlas noteikumiem, kā arī uz daļām var vērst piedziņu. Tomēr saskaņā ar spēkā esošo Komerclikuma regulējumu (187.[1]pants) jaunais dalībnieks daļas iegūst tikai tādā gadījumā, ja valde to ieraksta dalībnieku reģistrā, kā arī tikai valde ir tiesīga iesniegt Komercreģistra iestādei dalībnieku reģistra nodalījumu, kas piešķir spēku pret trešajām personām. Nereti piespiedu atsavināšanas gadījumos valdes locekļi paši ir iepriekšējie daļu īpašnieki vai ir ar tiem saistītās personas. Ja valde rīkojas ļaunprātīgi un neveic ierakstīšanu dalībnieku reģistrā, fiziski nav iespējams daļas iegūt. Turklāt tas attiecas arī uz gadījumiem, kad daļas pārdotas tiesu izpildītāja organizētā

izsolē vai tiesa ir atzinusi īpašuma tiesības uz daļām *(skat. https://titania.saeima.lv/LIVS12/SaeimaLIVS12.nsf/0/BC7D202ECFB4ED7FC22580800044DD30?OpenDocument)*.

Ievērojot minēto, secināms, ka likumdevējs ir apzinājis problēmas, kas rodas valdes locekļu ļaunprātīgas rīcības rezultātā, nesastādot aktuālo dalībnieku reģistra nodalījumu. Tomēr likumdevējs apzinājis ir izlēmis risināt šo problēmu tikai kapitāla daļu piespiedu atsavināšanas gadījumos, jo tieši šajās situācijās tiek aizskartas ne tikai daļu ieguvēja tiesības, bet arī netiek ievērota valsts varas pārstāvja izdotajā aktā (mantojuma apliecībā, tiesas spriedumā vai izsoles aktā) noteiktā daļu pāreja.

[11.3] Ņemot vērā to, ka konkrētajā lietā likumdevējs apzinājis ir attiecinājis Komerclikuma 187.[1] panta trešās daļas regulējumu tikai un vienīgi uz kapitāla daļu piespiedu atsavināšanas gadījumiem, tiesa nekonstatē, ka Komerclikumā nav ietverts attiecīgais tiesiskais regulējums, kaut arī no tiesību sistēmas viedokļa šāds regulējums ir nepieciešams, proti, nav konstatējama likuma „plānam pretēja nepilnība" salīdzinājumā ar visu tiesību sistēmu kopumā, bet ir konstatējama likuma tiesībpolitiskā nepilnība. Turklāt strīdus regulējums ir izņēmums no vispārējās kārtības, kādā tiek vests dalībnieku reģistrs un kādā ieraksti dalībnieku reģistrā var tikt izdarīti, ja daļas iegūtas, iesaistoties valsts varas pārstāvjiem. Proti, Komerclikuma 187.[1]panta trešā daļa paredz atsevišķu normas sastāva izsmeļošu uzskaitījumu un reģistram nebija pamata to attiecināt pēc analoģijas uz kapitāla daļu labprātīgu atsavināšanu, kas ir notikusi uz privāttiesiska darījuma pamata.

[12] Ievērojot to, ka reģistrs lēmumu ir pieņēmis, apzinoties, ka kapitāla daļu iegūšanas pamatā ir atsavināšanas līgums un uz izskatāmo lietu vispārīgi nav attiecināma Komerclikuma 187.[1]panta astotā un devītā daļa, jo lietas apstākļi neatbilst nevienam no Komerclikuma 187.[1]panta trešajā daļā norādītajiem gadījumiem, kas reglamentē kapitāla daļu iegūšanu „piespiedu" kārtā, un Komerclikuma 187.[1]panta trešā daļa ir piemērojama tikai uz kapitāla daļu iegūšanas gadījumiem, un ar Spriedumu pieteicēja /pers. D/ nav ieguvusi kapitāla daļas, bet gan panākusi jau iegūto kapitāla daļu reģistrēšanu dalībnieku reģistrā, kas viņai dod tiesības uz dalībnieka statusu (Komerclikuma 136.panta pirmā daļa), analoģija ir piemērota nepamatoti, un secīgi reģistram nebija tiesību pieņemt pārsūdzēto lēmumu.

[13] Trešās personas norādīja, ka nav citu līdzekļu, kā vien iesaistīt reģistru, lai nodrošinātu Sprieduma izpildi, un līdz ar to nav pamata pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

Tiesa norāda, ka civillietās spriedumu izpildi regulē Civilprocesa likuma normas, līdz ar to nav pamata apgalvot, kā likumdevējs nav paredzējis mehānismu Sprieduma izpildei. Savukārt, ņemot vērā visu iepriekš minēto, par attiecīgo problēmu risināšanas efektivitātes uzlabošanu ar papildus tiesiskajiem līdzekļiem nākotnē var lemt vienīgi likumdevējs.

[14] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 253.panta pirmo daļu, ja pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu tiesa atzīst par pamatotu, tā attiecīgo administratīvo aktu atceļ pilnībā. Administratīvā akta atcelšanas gadījumā tiesa nosaka, ar kuru dienu administratīvais akts uzskatāms par atceltu.

Tā kā reģistram nebija tiesību pieņemt pārsūdzēto lēmumu, tas ir atceļams no tā pieņemšanas dienas.

[15] Tiesa norāda, ka tā šajā spriedumā detalizēti neatrunā visus lietas dalībnieku norādītos argumentus, jo, pirmkārt, tie nevar ietekmēt tiesas iepriekš izdarītos secinājumus, otrkārt, kā atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu *(sk., piemēram, 1994.gada 19.aprīļa sprieduma lietā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90) 61.punktu)*. Tiesai ir jāuzklausa visi argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu lietā Nr.10153/82 Austria)*.

[16] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc pieteicēja iesnieguma saņemšanas iestādē Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē. Ja atbildētājs ir privātpersona, valsts nodevu atlīdzina no privātpersonas finanšu līdzekļiem.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja SIA /Nosaukums A/ ir samaksājusi valsts nodevu 30 *euro* apmērā *(lietas 1.sēj. 12.lapa)* un pieteicējs /pers. G/ ir samaksājis valsts nodevu 30 *euro* apmērā *(lietas 2.sēj. 9.lapa)*. Tā kā pieteicēju pieteikumi ir apmierināmi, no atbildētājas par labu pieteicējai SIA /Nosaukums A/ ir piespriežama samaksātā valsts nodeva 30 *euro* un par labu /pers. G/ – 30 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu un /pers. G/ un /pers. H/ pieteikumu par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2018.gada 25.janvāra lēmuma Nr.1-5/14 atcelšanu.

Atcelt Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra galvenā valsts notāra 2018.gada 25.janvāra lēmumu Nr.1-5/14 no tā pieņemšanas dienas.

Piespriest no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra par labu SIA /Nosaukums A/ (reģistrācijas numurs: /reģistrācijas numurs/, juridiskā adrese: /adrese A/ tās samaksāto valsts nodevu 30 *euro* apmērā un par labu /pers. G/ (personas kods /personas kods/, adrese: /adrese B/) viņa samaksāto valsts nodevu 30 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese M.Romanova